

Sygn. akt IV CZ 75/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Agnieszka Piotrowska

SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w W.

przy uczestnictwie A. B.

o wpis,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 września 2019 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 18 marca 2019 r., sygn. akt IV Ca (...),

oddala zażalenie i zasądza od A. B. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej 240 (dwieście czterdzieści) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w R., na podstawie art. 398² § 2 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną uczestnika A. B. od postanowienia tego Sądu z dnia 10 grudnia 2018 r. oddalającego jego apelację od wpisu dokonanego przez

Sąd Rejonowy w S. w dniu 30 marca 2018 r. Zdaniem Sądu Okręgowego skarga kasacyjna była niedopuszczalna, uczestnik bowiem nie złożył wniosku o sporządzenie uzasadnienia, wobec czego wniesienie przez niego skargi kasacyjnej naruszyło przepis art. 398² § 2 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe rozstrzygnięcie A.B. zaskarżył je w całości, zarzucając Sądowi Okręgowemu istotny błąd w ustaleniach faktycznych. Podniósł, że postanowienie z dnia 10 grudnia 2018 r. wraz z uzasadnieniem zostało mu doręczone przez Sąd Okręgowy, w związku z czym nie było potrzeby ponownie występować o odpis tego postanowienia z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Warunkiem dopuszczalności skargi kasacyjnej, nie będącej zwykłym środkiem odwoławczym, ale stanowiącej nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnego orzeczenia, jest skuteczne doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Dla tej skuteczności wymagane jest uprzednie złożenie przez stronę skarżącą wniosku o doręczenie odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem, stosownie do art. 387 § 3 k.p.c. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie zatem od doręczenia dokonanego prawidłowo, czyli zgodnie z wymaganiami art. 387 § 3 k.p.c., zaś w sytuacji, gdy z żądaniem takim strona nie wystąpiła, przewidziany w art. 398⁵ § 1 k.p.c. termin nie może w ogóle rozpocząć biegu, a tym samym wniesienie skargi kasacyjnej jest niedopuszczalne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2000 r., IV CZ 18/00, OSNC 2000, Nr 10, poz. 181, z dnia 26 kwietnia 2001 r., II CZ 146/00, OSNC 2001 r., Nr 12, poz. 180, z dnia 2 marca 2006 r., I CZ 9/06, nie publ., z dnia 9 grudnia 2011 r., III CZ 71/11, nie publ., z dnia 20 grudnia 2013 r., III CSK 322/13, nie publ., z dnia 29 kwietnia 2015 r., IV CZ 8/15, nie publ., z dnia 26 lutego 2016 r., I CSK 378/15, nie publ., z dnia 16 marca 2016 r., IV CZ 4/16, nie publ., z dnia 12 stycznia 2018 r., II CZ 98/17, OSNC 2018, nr 10, poz. 102).

W wywiedzionym zażaleniu skarżący nie zakwestionował faktu niezłożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z 10 grudnia 2018 r. Powołał się natomiast na doręczenie mu, bez jego wniosku, uzasadnienia postanowienia

z dnia 10 grudnia 2018 r. Pominął jednak, że - jak wynika już ze złożonego przy zażaleniu odpisu, jak również zarządzenia z dnia 10 grudnia 2018 r. - doręczone mu uzasadnienie dotyczyło jedynie rozstrzygnięcia o odrzuceniu apelacji P.W. Doręczenie powyższe pozostaje bez znaczenia dla rozpoznania niniejszego zażalenia, dla którego istotne jest tylko to, czy skarżący, składając w terminie wskazanym w art. 387 § 3 k.p.c. wniosek o doręczenie postanowienia z uzasadnieniem, otworzył w myśl art. 398⁵ § 1 k.p.c., drogę do wniesienia skargi kasacyjnej, co w sprawie nie miało jednak miejsca.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 520 § 3 w związku z art. 398²¹, art. 391, art. 99 i art. 13 § 2 k.p.c.

jw